

Pligt at gjøre Anmeldelser o. s. v., saa har jeg nok været opmærksom paa, at der var stillet et Vædringsforslag fra Udvalget, som gik ud paa, „saavidt Sygdommen er ham bekendt“, men dermed er jeg ikke tilfreds, thi naar der f. Ex. staar i dette Afsnit, at naar Sygdommen breder sig i Besætningen, saa skal han gjøre Anmeldelse, saa gaar derunder ogsaa Tuberkulose, men naar det nu er en Eier bekendt, at eet Kreatur er angrebet af denne Sygdom, saa veed han ogsaa, at den vil brede sig i Besætningen, og saa skal han anmelde det for Politivirigheden eller for Dyrlægen eller Sognefogden, som saa er berettiget til at træde op og foretage de i Lovforslaget foreskrevne Foranstaltninger. Jeg ser ikke rettere, end at der maa foretages en Forandring i disse Forhold. — Naar jeg saa kommer videre til det Afsnit, som omhandler Tuberkeltæring, og der saa under a) er anført, at Dyr, der i kjendelig Grad lide af Tuberkeltæring, ikkun maa afhændes til Slagtning, og at Kjødet derhos ikke maa sælges eller bruges til Mennekesføde, medmindre det slagtede Dyr med dets Indvolde forinden er blevet undersøgt af en Dyrlæge o. s. v., hvem skal da afgjøre, om Dyret i kjendelig Grad lider af Tuberkeltæring? Skal Dyrlægen eller skal vedkommende Eier selv efter sit Skjøn afgjøre det og saa sige til sig selv: Jeg anser ikke dette Dyr for lidende af Tuberkeltæring i kjendelig Grad, jeg sælger Dyret, hvad enten det nu ster til Slagtning eller andet Brug? Imidlertid kommer en Dyrlæge, som undersøger Dyret eller Kjødet, til det modsatte Resultat, skal saa Vedkommende ifalde den store Bøde fra 10 til 500 Kr. for denne Forseelse? Det synes mig at være aldeles ubilligt, og Boven er aldeles uklar paa dette Punkt ligesom ogsaa med Hensyn til Salg af Mælken af Køer, der lide af Nvertuberkulose. Dette er mange Gange ikke vedkommende Eier bevidst, men naar det saa konstateres af en Dyrlæge, saa skal, saaledes mener jeg, Lovforslaget maa opfattes, Eieren ifalde den store Bøde. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Tuberkulosen, men jeg anser Befæmpelsen af denne Sygdom for overordentlig vigtig, og jeg mener med det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) og Andre, som have talt i denne Sag, at Staten bør træde mere til, end Lovforslaget tilsigter. De Udgifter, det vil medføre, maa Staten nok kunne overkomme, naar man ser hen til de Udgifter, Statskassen afholder til andre Formaal, som ere langt mindre vigtige og ikke taale Sammenligning hermed. § 12, første Stykke, omhandler den Myndighed, der er tillagt Amt-

manden, nemlig den, at han kan lade foretage Undersøgelse af en Dyrlæge, naar Kreaturerne sættes paa fælles Græsgang; jeg veed heller ikke, hvad der forstaas derved. Forstaas derved, at, naar man efter Indbjergning af sit Hø sætter Kreaturer i Engene, som saa gaa sammen paa flere Steder, skal der saa foretages Undersøgelse af en Dyrlæge, eller er det fælles indhegnede Græsgange, som vare for hele Sommeren, der er Tale om? Der maa være Klarhed over disse Utydeligheder. Naar der endvidere i § 12 staar: „Amtmanden skal derhos være bemyndiget til, naar han dertil finder Anledning, at lade foretage Desinfektion af offentlige Reifestalde og lignende Opholds- og Samlingssteder for Husdyr andetstedsfra, samt til, naar Fare for Smittet skjøntes at være tilstede, ved en Dyrlæge at lade foretage en almindelig Undersøgelse af alle Husdyr af en vis Art i saa stor Del af Amtet, som det findes nødvendigt“, saa ser jeg ikke rettere, end at enhver Amtmand, naar der er Tuberkulose tilstede i en Besætning, er berettiget til at lade foretage en almindelig Dyrlægeundersøgelse i Amtet. Naar der blev sagt af et æret Medlem af det i Fjor nedsatte Udvalg, at der er taget noget om end ogsaa kun lidt Hensyn til de Vædringsforslag, der vare stillede af Udvalget, og det kun til de ubetydelige, saa er der et Vædringsforslag, som der er taget Hensyn til af den ærede Indenrigsminister, som jeg anser for uheldigt. Jeg mener, at man bør gaa i en anden Retning end den, Vædringsforslaget angiver; der er ved Siden af Hingste og Tyre optaget Orner som de Dyr, hvem man skal lade underkaste Dyrlægeundersøgelse paa egen Bekostning. Jeg mener, at man bør gaa den modsatte Vej og fritage baade Hingste, Tyre og Orner for Eftersyn, naar det skal ske paa Eieren egen Bekostning. Hvad Tyre og Orner angaar, vil jeg gjøre opmærksom paa, at i de tyndt befolkede Egne — man tage f. Ex. Alitegne ved Besterhavet — vil det blive en betydelig Udgift for Eierne, idet Bedækningspengene ikke ville opveie den Udgift, som det vil medføre at faae en Dyrlæge ud og efterse Bedækningsdyrene en eller to Gange om Aaret. Jeg mener, at hvis dette skal paabyrdes, som jeg ikke vil bestride, kan være rigtigt, bør Udgiften afholdes af det Offentlige. Det kan nok være, at Folk, der have Dyr til Bedækning i de tætte befolkede og gode Egne, kunne afholde disse Udgifter, uden at det føles synderligt; det er i alt Fald nok muligt for Hingstes og Tyres Vedkommende. Men jeg vil dog fremhæve